

FLINK (1) *sb m*

sg N flink. ◊ [*pl N* flinki.]

Sł stp, Cn brak.

Raz, uderzenie: Percussio – Vderzenie, flink. *Calep* 776b; [Ták zewřząd uřtáwicznie leçá řtrzały gęřtę/ W řzyřzak okořo głowy brzęççą flinki çzęřtę [*strepit adsiduo... tinnitu galea*] *VergKoch* 271 (*Linde*).]

Synonimy: raz, uderzenie.

TZ